

[Tinning]

uddannelsesudvalget, men fru Agnete Laustsen kunne måske have orienteret sig om forholdene også på rigshospitalet og på postterminalen, inden dette almindelige: ih, her er en høj sygelighed, det er dog forfærdeligt, bliver slynget ud.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Hvis det kan interessere hr. Tinning, kan jeg fortælle, at jeg faktisk personligt har været på besøg på postterminalen og sågar har fulgt ansatte en hel dag på rigshospitalet. Jeg må indrømme, at jeg er meget glad for mit arbejde, men hvis jeg skulle skifte, så kan jeg godt love, at jeg absolut ikke ville have noget imod at komme på en af de to arbejdspladser, hvor jeg absolut ikke så noget af det umenneskelige, som hr. Tinning så gerne og så ofte betegner alle de forhold, han ikke personlig synes han kan acceptere.

Hans Jørgen Holm (V):

Spørgsmålet om en karensdag er kontroversielt, i hvert fald hvis man fulgte fru Mette Groes' tonefald. Så kan man vist ikke være i tvivl om det. Heller ikke dette forslag skal ses isoleret. Mange har påstået, at dette forslag ensidigt er vendt mod lønmodtagerne, men det er ikke tilfældet. Jeg forstår da godt, at mange, der loyalt har passet arbejdet, også selv om de har følt sig en smule sløje, kan føle lovforslaget uretfærdigt.

Lovforslaget bygger på, at man selv skal tage ansvaret for den første sygedag, hvad man – og det har været omtalt – gjorde helt frem til 1972. Det gjaldt endda flere dage. Nu er der den forskel tillige, at alle lønmodtagergrupper får samme ansvar, ikke blot de timelønnede, alle er med, som det fremgår af lovforslag nr. L 5. Erfaringerne må vise, om der har været nogle, der har været rigelig pivede – noget kunne tyde på det.

De besparelser, som virksomhederne opnår ved ikke længere at have pligt til at betale den første sygedag, er begrundelsen for, at arbejdsgiverperioden forlænges fra 5 uger til 13 uger. Mange arbejdsgivere kunne måske også føle det uretfærdigt, at de nu skal betale for langvarige sygdomstilfælde, som virksomheden ikke har hverken lod eller del i. Eksempelvis vil et ben, der er brækket i frit-

den, også føre til, at arbejdsgiveren nu skal betale i 13 uger.

Jeg skal i den forbindelse understrege den forsikringsordning, det er muligt at tegne for mindre virksomheder med en lønsum på op til næsten 2,5 mill. kr. Staten dækker halvdel af præmien.

En række af de andre ændringer i lovforslaget er parallelle med ændringerne i lov om arbejdsløshedsforsikring, som vi netop har behandlet, både for så vidt angår reguleringen og for så vidt angår satserne.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige venstres støtte til forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Jeg tror, vi lever i historiens mest børnefjendske tid, når retten til såvel løn som dagpenge bortfalder fra første fraværsdag på grund af sygdom, herunder børns sygdom. Lovforslaget indeholder nok så smukt en passus om, at man, såfremt man ikke ønsker at lide økonomisk tab på grund af denne første fraværsdag, f.eks. kan tage en indtjent afspadseringsdag. Nu er en sådan afspadseringsdag jo som regel fremkommet på grund af udført overarbejde, som igen er tid taget fra samværet med éns børn.

Jeg synes, det er groft, at man ud over sin 40 timers arbejdsuge, som med transporttid stjæler alt for meget af den tid, man kunne være sammen med sine børn, nu også skal oprette en slags timebank, hvorfra man kan hente ikke til bedre, men til dårligere tider, nemlig når man selv eller éns børn rammes af sygdom.

Intet under, at borgerlige politikere lukker øjne og ører for vore SF-ord om den sociale slagside, de fremsatte lovforslag har. Sandheden er alt for ubehagelig til, at man vil erkende den. Samme borgerlige politikere vil dække sig under at have en del af befolkningen bag sig. Det tror da jeg, når den borgerlige presse i dagblade, i ugeblade, ja, sågar ved plakater i HT-busserne, igennem måneder har forsøgt at hetze befolkningen til en usolidarisk holdning over for svagere medborgere med bl.a. ordene »Det er dine penge, de bruger«.

Intet er så nemt som at så misundelsens frø hos de velbjærgede, de, som aldrig har prøvet at være arbejdsløse eller være nedslidte i et arbejdsforhold.